

Demokracie dostává na frak II

Skupiny politiků se pokoušejí po celé zemi tichou cestou zlikvidovat demokracii. V některých krajích se dokonce připravují koalice, které vylučují vítěznou stranu

Co by na to řekl asi Švejk: „Tak nám zabíjejí demokracii, paní Müllerová. A představte si – bez jediného výstřelu. To bude asi zase nějaká ta Sametová revoluce nebo co. A víte, jak to dělají? Jednoduše, ty strany, které nevyhrály, se spojují do takzvané „koalice“ proti té straně, co vyhrála. A je to. Říká se tomu „vyšachování“. A víte, že v některých krajích se chystá tohle švinstvo? Že nevíte? No to buďte ráda, ještě byste si třeba začala myslet, že ta naše demokracie stojí za to, no však víte za co!“

Po „vyšachování“ budou někteří voliči pochybovat o smyslu voleb a příště k volbám již nepřijdou. To je jedna z příčin malé účasti voličů ve volbách. Může se jim někdo divit, když strana, kterou by v životě nikdy nevolili je najednou v „koalici“ se stranou, kterou volili?

Kdo vymyslel koalice a používá „vyšachování“ vítězů, je nedemokratický ignorant a měl by být od demokratů izolován a vyhoštěn do států s diktaturou, aby si tam užíval. Koalice často tvoří lidé s chorobnou touhou po moci.

Občan si přeje, aby zvolení zástupci v tajném hlasování zvolili své vedení a aby co nejdříve začali pracovat k jeho prospěchu. Vždyť si své zástupce (zaměstnance) také platí. Není zvědav na dlouhodobé „koaliční“ vyjednávání a na flákání se.

(Případné spory vítězných stran je nutno hodit za hlavu nebo je průběžně řešit soudní cestou.)

Jak je možné, že různé spolky dokáží smysluplně fungovat bez „koalic“ a politikům to dělá problémy? Jak je vůbec možné, že se tvoří koalice, které nejsou zmíněny v naší Ústavě? Nevznikají koalice jen proto, aby si politici zjednodušili svou práci na úkor demokracie? Co když jsou všechny koalice protiústavní? Cílem politiků by měl být spokojený občan, což je často v rozporu s koaličním způsobem vládnutí. Například proto, že dobré návrhy a náměty opozice jsou často ignorovány a dokonce - včetně autorů - zesměšňovány. Proto by koalice stran měla být nahrazena koalicí zdravého rozumu a čistého svědomí, jak je to uvedeno ve slibu poslanců a senátorů: „Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.“ Zastupitel, který je v koalici, je nucen hlasovat s ní, i když je to v rozporu s jeho vědomím a svědomím. Jinak by ho strana v příštích volbách nepostavila na kandidátku nebo ho dokonce vyloučila ze svého středu.

Demokracii je prý třeba bránit každý den, tak jsem to tedy udělal. Sudťe mne!

Zdeněk Joukl

10.10.2016

Autor je praktický sociolog, Senior roku 2013 a bývalý dlouholetý zastupitel města Děsná